

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۵ جون ۲۰۱۹

یونس نگاه

"غنی" و "هبت الله" چه پیام داده‌اند؟

سیاستمداران رازداراند و به ندرت می‌توان از زبان خودشان نقاط قوت و ضعف آنان را بدرستی شنید. اما آنان نیز مثل هر آدم دیگر هر جای ظاهر شوند، به هر جای گام بگذارند و سخنی به زبان آورند، ردی از خود به جای می‌گذارند و می‌توان تا حدودی نقاط قوت و ضعفشان را شناخت.

همه نگران وضعیت کنونی‌ایم و از احتمال برگشت "بی‌دولتی" و یا امارت طالبانی هراس داریم. اما، از کی بپرسیم که چه باید کرد، از کجا بدانیم که چرا وضعیت رو به بهبود نیست. یکی از راه‌ها دقت به گفتار و کردار دولت‌مردان و مقایسه آن با مخالفان است. من امروز پیام عید "اشرف غنی" و "هبت‌الله" را مقایسه کردم.

اشرف غنی و هبت‌الله آخذزاده هر دو پیام عیدی داده‌اند. اشرف غنی در پیام سه دقیقه‌ای ویدیویی و هبت‌الله در متن سه صفحه‌ای (۱۸۶۱ کلمه) با مردم عید مبارکی کرده‌اند.

پیام غنی راحت، ساده و درحد یک عید مبارکی معمولی است که شاید یک یا دو نفر خوش‌قلم آن را نوشته و اشرف غنی بعد از چند اصلاح و تغییر خوانده است. اما، پیام ملا هبت‌الله که در مرحله بسیار حساس مذاکره های صلح و جان گرفتن دیپلماسی طالبان نوشته شده، احتمالاً روزها توسط چندین کمیته به چند زبان تهیه شده، بارها تایپ و اصلاح گردیده و بسیار واضح و روان ارائه شده است.

اشرف غنی به محتوای پیام و انتقال پیام به مخاطبان خود بی‌توجه است و از شنیدن پیامش احساس می‌کند مثل یک مأمور وظیفه تشریفاتی‌اش را انجام داده است. پیام را با زبان پشتو و دری قاتی‌پاتی، پراکنده و بسیار خشک می‌خواند. پیام ملا هبت‌الله اما حساب‌شده، به هر زبان کامل و جداگانه ارائه شده است.

پیام غنی عید مبارکی عادی است و سخن تازه در آن نیست. خلاصه سخنان اشرف غنی این است که طالبان آتشبس را نپذیرفتند، سربازان برای تأمین امنیت مردم از هیچ تلاشی دریغ نخواهند کرد، باران زیاد باریده است و محصولات زراعتی خوب خواهد بود، برای برگزاری جشن صدمین سال استرداد استقلال و برگزاری انتخابات آمادگی گرفته‌ایم و بازسازی قصر دارالامان نیز در حال تکمیل شدن است.

اما پیام هبت‌الله اعلامیه جامع طالبان در مورد "تحولات جهادی و سیاسی اخیر کشور" است. او می‌گوید: "جهاد" به پیروزی نزدیک است و "امارت اسلامی ابتکار تمام اقدامات نظامی و سیاسی کشور را به‌دست گرفته است." او با جزئیات از آنچه رفتار "خلاف قوانین جنگی و مقررات اخلاقی اشغال‌گران و مزدوران داخلی آنان" می‌خواند، یاد می‌کند. اداره کابل "را به کارشکنی در برابر" تفاهم امارت اسلامی و سیاستمداران افغان "متهم می‌کند و می‌گوید امارت اسلامی دوباره به قدرت بر خواهد گشت و نهادهای کنونی را بعد از تعدیل و اصلاح استقاده خواهد کرد. هبت‌الله از نظام جمهوری یاد نمی‌کند و بر استقرار مجدد امارت اسلامی تأکید دارد.

او ضمن تأیید پیشرفت‌ها در مذاکرات بین طالبان و امریکا، کوتاه و روشن می‌گوید: "هیچ‌کسی از ما این امید را نداشته باشد که قبل از رسیدن به هدف خود، سنگرهای داغ جهاد را سرد و قربانی‌های چهل ساله را فراموش خواهد کردیم {فراموش کنیم}."

ملا هبت‌الله بر درزهای موجود میان دولت و گروه‌های سیاسی خارج از حکومت می‌کوبد و ضمن تحقیر و دشنام "اداره کابل" کسانی را که در مسکو با طالبان مذاکره کرده‌اند "افغان‌های خیرخواه و همدرد" می‌خواند و مدعی است که "در پهلوی مذاکرات با امریکائی‌ها، در بخش تفاهم بین‌افغانی نیز پیشرفت زیادی داشته‌ایم و دیگر هم به پیش خواهیم رفت."

"منسوبین اداره کابل" را نیز از نظام جدا کرده و این‌گونه مخاطب قرار می‌دهد: "شما فرزندان همین خاک و مردم هستید، پدران و نیاکان شما برای دفاع از اسلام قربانی داده‌اند، برای شما به هیچ دلیلی جایز نیست که در برابر مردم مجاهد خود به فرمان اشغال‌گرانی که دشمنان سرسخت عقیده و خاک ما هستند، کشور ما را اشغال کرده‌اند و بر مردم ما ظلم می‌کنند، به جنگ ادامه دهید... اگر شما از همکاری با اشغال‌گران دست بکشید برادران ما هستند."

هبت‌الله در پایان یادش نمی‌رود که اتحاد طالبان برگ برنده‌اش خواهد بود و این‌گونه دعوت به ادای مسؤولیت و حفظ وحدت می‌کند: "پیام من برای شما {برادران مجاهد} این است که مسؤولیت‌های خود را اعم از این‌که نظامی باشد یا ملکی، با کمال دیانت، جدیت و اخلاص انجام بدهید، با همدیگر کمک نمائید، حرف یک دیگر را قبول کنید و اختلاف نکنید."

اشرف‌غنی اما به عکس طالبان گویا خطری را که در چند قدمی حکومت و نظام است، حس نمی‌کند و از ضرورت همبستگی نیروهای امنیتی، گروه‌های ضدطالبان و حامیان جمهوریت سخن نمی‌گوید. به‌جای آن‌که شکست طالبان را بخواهد از آنان شکایت دارد که به خواست ملت برای آتشبس "ارزش" نگذاشته‌اند، از تروریست گفتن طالبان ابا می‌ورزد، از بیان جزئیات ظلم و کشتار آنان سخن نمی‌گوید و برای بسیج مردم به جبهه خود تلاش نمی‌کند.

اشرف‌غنی کوتاه‌بین است و ظرفیت ایجاد همبستگی میان نیروها و افشار ضدطالبان را ندارد. او چنان در باتلاق تشریفات و رسمیات و چاپلوسی ارگ فرو رفته و دچار روزمرگی شده که فرصت هیچ کار مهمی برایش باقی نمانده است. او در حد مجری تشریفات ارگ سقوط کرده و فقط تقسیم اوقات روزمره‌اش را تعقیب می‌کند، حج می‌رود، نماز می‌خواند، با اطفال ملاقات می‌کند، گزارش رئیس دفترش را می‌خواند، نان می‌خورد، جای می‌نوشد، تشناب می‌رود و می‌خواهد. سر فرصت پیام‌های میان‌تهی نوشته شده توسط چند مأمور خوش‌پوش اما بدمغز را می‌خواند، چک چک و

آفرین می‌شنود، سفیر و وزیر را می‌بیند و گزارش پیشرفت کار آشپزخانه ارگ و تقرر مدیر مالی فلان وزارت، بازسازی قصر دارالامان و رنگ‌مالی چند آبدۀ دیگر دوران امانی را مرور می‌کند، مرور می‌کند، مرور می‌کند و مرور می‌کند تا یک روز تریپی کده همه چیز از هم بگسلد و طالبان و مجاهدان و قومندانان همه گزارش‌ها و رنگ‌مالی‌ها و چارچوب‌ها را....

انسجام طالبان، خورفتگی غنی و پراکندگی حکومت خبر خوش نیست. مغالزۀ گروه‌های جهادی-قومی با طالبان، آنانی را که هبت‌الله "افغان‌های خیرخواه و همدرد" می‌گوید عواقب بد دارد.